Tað var ikki bert í lívinum, at Djurhuus- og Lützen ættirnar hildu saman. Tað var eisini í deyðanum. Her liggja í gamla kirkjugarðinum í Klaksvík brøðurnir Sofus og Andreas Djurhhuus, synir Faktorin, lið um lið við Nichels Lützen uttan t.h. Á hansara gravsteini fær hann hetta ummæli: "En dygtig Arbejder, en trofast ven, et godt Menneske." Niðast stendur: "Venner og Arbejdsfæller satte dette Minde." Hetta bendir á, at hann hevur eisini verið nakað serligt

teimum, ið hevur verið við at bygt Klaksvíkina til tað, hon er í dag, bæði vinnuliga og mentunnarliga.

Vit halda fram við dagbókini:

17. November

Havde høj Tyr (Egil kallar fepurin fyri Tyr, hann kennist vist sum ein tarvur) her til Morgen, var i hele taget lidt sløj. Havde om Eftermiddagen besøg af "Lenu hjá Lottu yviri við Krákusteini." Hun kom med karameller "frá mammuni sum gávu. Lotta hevur altíð verið so blíð við meg." Lena og jeg sad og passiarede "í eina góða løtu."

Om aftenen spillede jeg et parti Skak med Johan í Grótinum, sum jeg vandt. Var lidt sløj om Aftenen, have Hovedpine. Lagde mig til Ro Kl godt 8.

Lotta var dóttir skraddaran Andreas í Dali í fyrri giftu. Hon hevur tískil verið hálvssystir teir kendu brøðurnar Jens, Pola og Hillebert í Dali. Lena, vanliga kallað Elspulena, var eitt kent andlit í Havn. Hon plagdi at vera "kustoda" á Fornminnissavninum. Hon og foreldur hennara Charlotta og Peter Hans Sørensen, ættaður úr Søldafirði, eru jarðað í gamla kirkjugarði og verða seinni umrødd í røðini "Hendur ið Sleptu."

Johan í Grótinum er ein sum ofta vitjar Egil. Hann var sonur Jógvan í Grótinum, sum eisini hevði neyvt samstarv við Faktorin í Klaksvík, millum annað við framleiðslu av ísi, sum tá var eitt frambrot í Føroyum.

Johan var smiðjumaður. Seinni gjørdist hann stjóri á tekniska skúla í Klaksvík, og hann endaði við at gerast skipasýnismaður.

Johan var 17-18 ára gamal hesa tíðina og nakað javngamal við Egil, so teir hava kenst frá Klaksvík. Helst hevur Johan verið í læru ella gingið í skúla í Havn hesa tíðina.

Nú er fyrra dagbókin hjá Egili fullskrivað, og hann byrjar uppá eina nýggja, sum hann kallar Dagbog II, og hann byrjar soleiðis:

Thorshavn d. 18. November 1917

Befandt mig nogenlunde godt hele Dagen, dog kastede jeg Aftensmaden op igen. Om Eftermiddagen havde jeg Besøg af Omma Lüt og Ingeborg. Vi sad og passiarede "eina góða løtu."

19. November

Vanlukka á redini

Havde Hovedpine hele Dagen igennem. Havde sovet daarligt, da vi havde megen Storm hele Natten. Flagstangen gjorde jo en vældig Støj.

I Gaar aftes skete en slem ulykke inde paa Reden. Nogle Matroser fra en Skonnert skulde ombord ved kl 12 Tiden (de havde været paa Komedie) i en lille Jolle. Da der var megen Blæst "kastevind" gik Jollen rundt med dem. Det lykkedes to af dem af svømme i Land "inni á Skansatanga". Den ene af disse to fik lige akkurat jokket til "húsið hjá Petur í Geil (Alberg)," hvor han faldt om bevidstløs. Den anden (hvilken var Styrmanden) var dog saa rask, at han kunde trave op i Logien, hvor Capteinen var til stede. Siden blev der gjort Forsøg paa at redde de andre, men til ingen Nytte.

Jollen var allerede drevet til Havs, ligeledes forsøgte man forgæves efter Ligene.

20. November

Da det var Margethe Effersøes Fødselsdag, sendte jeg hende et Kort. Faster var derude om Eftermiddagen.

21. November

Tjaldur ankom fra København, havde kun gammel Post med, som var blevet censureret i England. Johs fik nogle breve, som jeg havde skrevet i August Maaned.

24. November

Min Gudsøn "Albert hjá Sørini" var og besøgte mig og "eina góða løtu sótu vit og sjóðaðu." Da jeg kom i Seng igen kastede jeg Middagsmaden op igen.

Á Krákusteini

Vit hava eina serliga grein um gudsonin Albert. Men so nógv samband sum Egil hevur havt við tey á Krákusteini fara vit at endurgeva eina lýsing av húsinum á Krákusteini, sum er skrivað av Mannbjørn Jacobsen, sum er ættaður úr hesum húsum.

Húsini á Krákusteini

"Kemur ein niðan frá molanum í Havn, niðan gjøgnum vegstubban, sum fyrr í nú farnu øld er sprongdur ígjøgnum bakkan oman móti havinum og nakað niðan í Jónas Bronksgøtu tvørt fyri, er ein lítil smøl brekka uppfrá vinstrumegin.

Niðan brekkuna og niðaná standa høgrumegin eini lítil gomul hús við flagtaki, lítil havi er um og eitt lítið bøstykki yvir móti vegnum oman móti Skansabrekku. Hesi eigur fornminnissavnið í dag. Fyrr hoyrdi hjallur til omanfyri.

Fleiri hús stóðu fyrr tí megna og út móti skansanum, millum onnur fyrsti studentaskúlin í Føroyum, men eru hesi so við og við tikin niður, sum longur er sprongt niðan í bakkan."

28. November

Skrev Brev ned til Danmark til Ove, Edith, Bedstemoder og til Moder, et kort til Onkel Chr, siden et lille Brev til Hanna Rein.

1. December

Illveður við vanlukkum á sjógvi og landi

Paa Eftermiddagen havde jeg lægebesøg af Dr. Hansen. Han sagde, at jeg skulde saa vidt muligt prøve paa at være oppe en Times Tid hver Dag.

Om Aftenen fik vi et forfærdeligt Uvejr, Snestorm. Der blev telefoneret fra Midvaag efter Beskytteren, da en Motorbaad med en Mand i havde slidt Fortøjningen og var drevet til Havs. Man var ogsaa bange for en Motorbaad, der skulde til Vestmannahavn. Det var i hele taget et skrækkeligt Uvejr.

2. December

Stadig væk meget koldt, og der rasede en Snestorm af en anden Verden hele dagen igennem. Man var stadig bange for Motorbaaden fra Vestmannahavn, der var kun to mand ombord i den. Der har hersket en frygtelig Snestorm hele Natten igennem. Om Aftenen kom Islands Falk fra Kjøbenhavn. Den tog straks afsted igen ind i Sundelaget med Fysikus Heerup. Der var nemlig to unge Piger taget afsted over Fjældet Lørdagsaftten inden Snestormen "brast á". Nu have man fundet dem begge. Den ene var død. Den anden mente man dog der kunde være redning for. Disse to unge Piger var Søskende. Faderen var, straks Uvejret begyndte, taget ud for at søge efter dem, men